

LEVÉL A BOKOR ARCHÍVUMBÓL...

SEREGÉLY ISTVÁN ÉRSEK ÚRNAK

Eger 1992. január 19.

Kedves István!

Köszönöm leveledet. Nem tudom, kire bíztad a feladását. Lehet, hogy nyugtalanított késői válaszom, mivel január 4-i keltezés van a papíron. A postabélyeg dátuma azonban 13-i.

A régi gimnázium, bizony, komoly dolog volt. A felsősök már nagy embereknek számítottak, s annak idején csodálattal olvastam a gimnáziumi újságban a hetedikesek, nyolcadikosok verseit. A „kicsik” mindig felfelé néztek, jobban ismerték a nagyokat, pláne, ha az udvaron lévő mérközésekre gondolok. Az életünk is változatos volt, hiszen a régi épületből át kellett mennünk a „zárdába”.

Nem is egy helyen voltunk. Utána vissza a régi épületbe, majd a volt evangélikus tanítóképző épületébe. Így nem csodálom, ha nem emlékszel rám. A másik ok az lehetett, hogy – görög katolikus lévén – a „hivatalos” vallásosságom (hittanórák, szentmise, Mária-kongregáció) a görögök terén zajlott.

Ahogy a politika hozta létre a mostani helyzetet, úgy a politika meg is oldhatja. Arra kérek, hogy ha módod lesz, segítsd a kibontakozást. Leveledet nem közlöm, amint a saját leveletem sem adtam mások kezébe. A bizalom – másként gondolkodók között is – fontos dolog. A becsületesség, persze, megkívánta és megkívánja, hogy megmondjam: írtam Neked, s Te válaszoltál is rá, képviselve azt a jól ismert felfogást, hogy a döntés Róma kezében van. Ezt már másfél éve kifejtette Paskai bíboros úr is egy, az amerikai követségen rendezett fogadás alkalmából. Negyedóráig próbáltam biztatni arra, hogy legyen kezdeményezőbb.

Ez nem új mozzanat. Acerbi érsek mindmáig tartó passzivitása is ismert.

Kár, de magyarázható, hiszen eddigi életét a Föld túlsó felén töltötte el az egyházi szolgálatban. Így hát maradt a hivatalosság és a nyilatkozat-aláírás. Emlékszel, a boldogult Karl Rahner írta a Mérlegben, hogy némely teológusnak mintegy ötvenszer kellett letennie az antimodernista esküt?

Beszélgatnünk kellene egymással, nem formulákat aláíratni. De hát nem beszélgetünk, s ezen nemcsak mi kesergünk, hanem *Szennay* apátúr vagy az *Igen* újság cikkírója.

Ne haragudj, hogy megszaladt a tollam. „Hivatalosan”, elég lett volna egyszerűen megköszönnöm a válaszodat, de soraidat olvasva úgy éreztem, hogy ennyit elmondhatok. Adja Isten, hogy legyen még elég alkalmunk segítő eszmeceserére.

Nehéz korban, fontos feladatot kaptál. Isten legyen Veled!

*Szeretettel üdvözöl
Merza József*

BULÁNYI GYÖRGY PILISSZÁNTÓN...

Testvéreim! Máté szövegében ez így olvasható: Jönnék majd napok, amikor abból, amit most itt láttok, nem hagynak követ követ, mind lerombolják.” „Vigyázzatok, nehogy félrevezessenek benneteket! Sokan jönnek az én nevemben, s mondják: Én vagyok. És: Elérkezett az idő! – Ne kövessétek őket. „Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad.

De előbb kezét emelnek rátok, és üldözni fognak benneteket. Kiszolgáltatnak a zsinagógáknak és börtönbe vetnek, királyok és helytartók elé hurcolnak a nevem miatt. Azért, hogy tanúságot tegyetek. Kiszolgáltatnak benneteket szülők, testvérek, rokonok és barátok, s némelyeket meg is ölnek közületek. Ne-